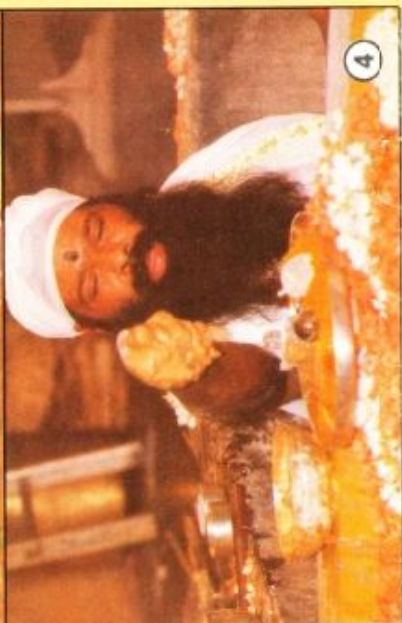

భక్తిమాల

భక్తిమాల

తెలుగు ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

ముక్తికన్యా వివాహేచ్ఛా యద్యస్తి తవ మానసే .
అత్కాలంకరణార్థాయ భక్తిమాలాం గలే ధర .

సంస్థాపకులు : శ్రీ దత్త పితాధిపతి

శ్రీ గణపతి సచ్చిదానంద స్వామీజీ

సంపాదకులు

శ్రీ కుప్పా వేంకట శృష్ణమూర్తి

సహకారసంపాదకులు : శ్రీ వద్దర్పనం సోమసుందరశర్మ, శ్రీ రమణ కుమార్

పుష్పగుచ్ఛం 19

మార్చి 1996

పుష్పం 3

తై పూరుషాకార విలోకనా త్స్వా

దజాత వాత్సల్యరసం మునీశం ।

ఉద్ధర్తు కామం నిలియే తదీయే

కుమారభూతం గురుదత్త మీదే ॥

(శ్రీ దత్త ధ్యాన మాలిక)

తన ముమ్మూర్తుల రూపం చూడటం వల్ల ఆ మునికి
(అత్రిమునికి) వాత్సల్య రసం ఉద్భవించలేదు. అందువల్ల
ఆయనను ఉద్ధరించటానికై, ఆయన యింట్లో కుమారుడై పుట్టిన
గురుదత్త దేవుని స్తుతిస్తున్నాను.

ఈ సంచికలో...

శ్రీ దత్త ధ్యానమాలిక	1	అధునిక విజ్ఞానము - వేదాంతము	11
సూక్తిమంజరి	2	?.....సమాధానం	14
లోపలి ఆటపై ఫోటోలు	6	వేదాంత పాఠములు	16
భవిష్య కథనం	7	దివోదాస కథ	19
పిల్లలూ మీకు మీకు తెలుసా?	9		

చందా వివరములు

2 సంవత్సరములకు రూ॥ 125/- చాతలు రూ॥ 2000/-

5 సంవత్సరములకు రూ॥ 300/- పోషకులు రూ॥ 5000/-

రాజ పోషకులు రూ॥ 10,000/-

శ్రీ భక్తిమాల ట్రస్టు (రి)

శ్రీ గణపతి నచ్చిదానంద ఆశ్రమము

దత్తనగర్, మైసూరు - 570 004

ఫోను : 22662, 30424

ఫ్యాక్స్ : 0821 - 521797

సూక్తిమంజరి

కోర్టుకు చెవులే తప్ప కళ్ళు లేవు - అని ఒక సామెత ఉంది. కోర్టు కేవలం సాక్షుల వాగ్జాలాలమీదే ఆధారపడి ఉంటుందనీ, సత్యనిర్ణయంలో సాక్ష్యం ఒక్కటే చాలదనీ ఆ సామెత లోని అంతర్దర్శ విమర్శ. మంచిదే. మరయితే సత్య నిర్ణయానికి కొలబద్ద యేదీ?

దీనికి అన్ని సందర్భాలలోనూ ఒకే కొలబద్ద కుదరదని మన ప్రాచీన తాత్త్వికులు భావించారు. వారు విశ్లేషించి, నాలుగు రకాలయిన కొలబద్దలను సత్యనిర్ణయానికి సహాయకారులుగా నిర్ణయించారు. వాటినే ప్రమాణాలన్నారు.

ప్రత్యక్షంగా కంటితో చూస్తే అది మంచి ప్రమాణమే. సందేహంలేదు. కానీ, అన్ని సత్యాలనూ కన్నే నిర్ణయించగలదా? ఒక పాట బాగుందా లేదా అంటే కన్ను నిర్ణయిస్తుందా? ఒక పూవు మెత్తగా ఉందా, మొద్దుగా ఉందా అంటే కన్ను నిర్ణయిస్తుందా? అలాకాదు. ఇక్కడ కన్నంటే కన్నొక్కటే కాదు. కన్ను, చెవి, ముక్కు, నాలుక, చర్మాలనే అయిదు జ్ఞానేంద్రియాలనూ స్వీకరించాలి. మాటిమాటికీ యీ అయిదింటి పేర్లనూ ఉచ్చరించలేక, ముఖ్యమైనది గనుక, కన్ను అని వ్యవహరిస్తూ ఉంటామంటే. ఇదే ప్రత్యక్ష ప్రమాణం. ఇది ఒక కొలబద్ద.

సరే కాని, మన కన్నే మనను మోసం చేసే సందర్భాలనేకం ఉంటాయి. ఉదాహరణకు చందమామ జానెడే పున్నాడంటోంది కన్ను. పసివాడు కన్ను చెప్పిన మాట నమ్మి అలాగే భావిస్తాడు. కానీ, మనం అంగీకరించగలమా? దూరంగా ఉన్న వస్తువులన్నీ మార్చి

చిన్నవిగో కనపడుతుం పుంటాయనే అనుభవం మనకు పుంది గనుక, చందమామ చాలా దూరంలో పున్నాడు కనుక, ఆ బింబం చాలా పెద్దదయి పుండాలి అని మనం చెప్పుతాం.

అంటే ప్రత్యక్ష ప్రమాణానికి తోడుగా మన అనుభవం వల్ల పుట్టిన ఊహను జోడించి సత్యనిర్ణయం చేస్తున్నామన్నమాట. అంటే - ప్రత్యక్షంగాక ఊహ అనే మరో ప్రమాణాన్ని మనం స్వీకరిస్తున్నామన్నమాట. ఔను, దీని పేరే అనుమాన ప్రమాణం. ఇది రెండో కొలబద్ద.

కొన్ని విషయాలు వినంగానే అసంభవాలనిపిస్తాయి. కాని అలాంటిదే మరోటి పుందని ఉదాహరణ చూపిస్తే దానిలాగానే ఇది కావచ్చునని అంగీకరిస్తాము. ఉదాహరణకు మన జన్మ పరంపర మొదలు లేని వస్తువు అని చెపితే వెంటనే అంగీకరించ బుద్ధిగాదు. కాలంలాగా అని ఉదాహరణ యిస్తే విషయం కొంత వరకయినా అర్థమవుతుంది. కనుక ఇది గూడా ప్రమాణమే. దీనిపేరు ఉపమాన ప్రమాణం. ఇది మూడవ కొలబద్ద.

కొన్ని విషయాలు ఇతరులు చెపితేగానీ తెలివు. ఉదాహరణకు మన తాతముత్తాతలెవరు? ఈ విషయం ఎవరో వొకరు చెపితే నమ్మవలసిందే. మనకు అప్తులైనవారు చెపితే, వారు మనను మోసం చెయ్యరని మనకు తెలుసు కనుక నమ్ముతాం. దీని పేరు శబ్ద ప్రమాణం. ఇది నాల్గవ కొలబద్ద. అప్తవాక్యాలన్నింటిలో ఉత్తమం కనుక వేదాన్ని ఉత్తమ శబ్దప్రమాణంగా భారతీయులు భావించారు. అలాగే ప్రతి మతంవారూ తమ మత గ్రంథాలను ప్రమాణంగా భావించారు.

ఏదైనా ఒక విషయం సత్యమవునా కాదా అని నిర్ణయించాలి అంటే ఈ నాలుగు కొలబద్దలతోనూ కొలవాలి. వీటిలో యే ఒక్క

ప్రమాణం వ్యతిరేకించినా ఆ విషయాన్ని మనం సత్యమని అంగీకరించలేము.

ఈ చర్చవల్ల మనకు తేలిన మరో అంశమేమంటే సత్య నిర్ణయానికి యీ నాలుగు కొలబద్దలూ పనిముట్లు. వీటిని ఉపయోగించి మనం సత్యనిర్ణయం చేస్తాము. ఈ పనిముట్లను మనం ఉపయోగిస్తున్నాం కనుక, మనం వీటికంటే వెలుపల పున్నాం. కనుక ఇవి మనను గురించి యేమీ చెప్పలేవు. మనను గురించే చెప్పలేకపోతే, మనను సృష్టించిన భగవంతుని గురించి యేమి చెప్పగలుగుతాయి? మరి భగవంతుని గూర్చి తెలుసుకొనేదెలా?

ప్రపంచంలో పున్నయే కొలబద్దా పనిచేయని యీ చిక్కు సమస్యకు ఒక సులభ పరిష్కారం చెప్పుతోంది యీ సూక్తి

భగవానను భూతిర్హే

సద్భక్త్య శృణు రాదిభిః ।

అనుభూతి మయే లోకే

స్వయం సాక్షి నచేతరః ॥

“అయ్యా! భగవంతుడనేది ఒక అనుభూతి. అందువల్ల ఆయన కన్ను మొదలైన ఇంద్రియాలకు (లేదా ప్రత్యక్షాది ప్రమాణాలకు) అందడు. అనుభూతిమయమైన లోకంలో ఎవడికి వాడు స్వయంసాక్షి. రెండో సాక్షి వుండడు” అంటోంది ఈ సూక్తి.

అంటే యీ సూక్తి - మనం చెప్పుకొన్న నాలుగు కొలబద్దలుకాక - మరో కొలబద్దను ప్రతిపాదిస్తోంది. అదే “అనుభూతి”. ఎవడి అనుభూతి వాడికి పరమ ప్రమాణం. తక్కిన నాలుగు ప్రమాణాలనూ మించిన ప్రమాణం. అయితే, తన అనుభూతులనేకం వుంటే - వాటిని విశ్లేషించి, తన అనలైన అనుభూతియేదో

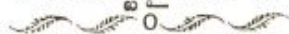
నిర్ణయించుకోవలసి వస్తుంది. ఇలా అనుభూతిని విశ్లేషించి పరిష్కరించే శాస్త్రమే తత్వశాస్త్రం. ఈ శాస్త్రానికి మూలసూత్రమే స్వయంసాక్షి. స్వయం సాక్షియైన కోర్టుకు కళ్ళు లేవనే విమర్శ వర్తించే ఆవకాశం వుండదు. ఇక్కడి సిద్ధయాలు పొరపాటు పడే పీలు వుండదు.

కనుక - భగవంతుని దర్శించాలనే నిజాయితీ గలవారికి, తమ హృదయంలోనే, తమ అనుభూతిలోనే భగవంతుని కొరకు అన్వేషించమని యీ సూక్తి కిటుకు చెపుతోంది. ఇక మనం ఆ దారిలో పురోగమిద్దామా!

— శ్రీ స్వామిజీ

లోపలి అట్టవై పోటోలు

1. శివరాత్రినాడు హోమం చేస్తున్న శ్రీ స్వామిజీ
2. హోమగుండంలో శ్రీ స్వామిజీ
3. హోమ ప్రసాదం భక్తులకు చూపిస్తున్న శ్రీ స్వామిజీ
4. హోమ ప్రసాదమైన లింగాలకు పూజ చేస్తున్నారు
5. శివరాత్రినాటి రాత్రి వెన్న అలంకారంలో సచ్చిదానందేశ్వరుడు
6. గంధం అలంకారంలో సచ్చిదానందేశ్వరుడు
7. మలేషియాలో దివ్యనాద చికిత్స కచేరీ (20.1.96)
8. కడపలో 9-2-96 న కుంభాభిషేకం చేస్తున్న శ్రీ స్వామిజీ

భవిష్య కథనం

(17.2.96 మహాశివరాత్రి నాటి అగ్నిప్రదేశ హోమానంతరం శ్రీ స్వామిజీ అనుగ్రహించిన ప్రపంచ భవిష్య కథన సందేశం)

మహా శివరాత్రి సందర్భంగా మైసూరులోని అవధూత దత్త పీఠంలో మహాత్మ్యవాలు జరిగాయి. ఎప్పటిలాగానే ఈ సంవత్సరం కూడా శ్రీ గణపతి సచ్చిదానంద స్వామిజీ జ్వలిస్తున్న అగ్ని కుండంలో 15 నిలకు పైగా నిలబడి హోమాలు చేశారు. పూర్ణాహుతి అనంతరం ప్రపంచ భవిష్యం గురించి సందేశ మిస్తూ ఈ సంవత్సరం ప్రపంచంలో ఉపద్రవాలతో పాటు, అనిశ్చిత పరిస్థితులు తీవ్రంగా నెలకొని ఉంటాయని, ఈ సంవత్సరం విష్ణు స్మరణ విశేష లాభదాయకం కాగలదని ప్రబోధించారు. శ్రీ స్వామిజీ వారి సందేశ పూర్తి పాఠం యిలా వుంది.

★ సందేశ పూర్తి పాఠం ★

ఈ సంవత్సరం అగ్ని దేవుడు శుద్ధ స్ఫటికలింగం, అంబికా సాలగ్రామం, ఏకముఖి రుద్రాక్ష, విష్ణు బాణలింగం వీటిని ప్రసాదంగా అనుగ్రహించాడు. అంటే శివ కేశవులు, అమ్మవారు కూడా ఈ సంవత్సరం మనకు కృప కల్గిస్తున్నారు. ప్రపంచానికి ఈనాడు ఈ మూడు కృపలు కావాలి.

ఈ సంవత్సరం భూమి మొత్తం అగ్ని భయంతో, జల భయంతో, ఈర్ష్య ద్వేషాల భయంతో, భూమి భయంతో, ప్రాకృతిక భయంతో, ఉల్కాపాతాల భయంతో బాధలు అనుభవించే దశ దగ్గరకు వస్తోంది.

ఈ సంవత్సరం ధూమకేతు (తోక మక్క) దీర్ఘనం కావచ్చు. కొంత భూ భాగం నాశనం కావచ్చు. సాత్వికులకు బాధ కలుగుతుంది.

లోహ వ్యాపారులు దెబ్బ తినవచ్చు. భూమిలోని తైల నిక్షేపాలు, జలసమృద్ధి తగ్గవచ్చు. అగ్ని భయం ఎక్కువగా ఉంది. కృతకలోహ సంపత్తి పెరుగుతుంది. అలాగే దేశాలకు, దేశాలకు మధ్య కృత్రిమ స్నేహాలే నెలకొని ఉంటాయి. ఈ పరిస్థితి కుటుంబ రంగంలోనూ, రాజకీయ రంగంలోనూ కూడా యిలాగే ఉంటుంది. ఈ సంవత్సరం ప్రపంచంలో యుద్ధం కొంచెం తగ్గినా, అంతర్యుద్ధం (Cold war) బాగా వుంటుంది. దీనికి సంపూర్ణమైన సిద్ధ ఔషధి లేదు.

స్పటికలింగం, దుద్రాక్ష, సాలగ్రామం కలసి రావటం వల్ల ప్రజలలో ఏ రంగంలోనూ సంపూర్ణమైన తీర్మానము (నిశ్చిత పరిస్థితి) ఉండదు. కుటుంబానికి, రాజ్యాంగానికి మాత్రమే కాక, ప్రకృతికి కూడా యిలాంటి పరిస్థితే సంభవిస్తుంది.

కొన్ని క్రొత్త ప్లానెట్స్ బయటపడవచ్చు. కాని వాటివల్ల మానవులకు దోషాలే కనబడతాయి. వైజ్ఞానికులు కొత్తవి కనిపెడతారు. కాని అవి మన పురాణాల్లో వున్నవే.

ఇలా అనేక రకాలుగా చెడు కన్పిస్తున్నా, విష్ణుబాణ సాలగ్రామం ఉంది కనుక, కష్టాలు నివారణ అయ్యే సూచన వుంది. ఈ సంవత్సరం విష్ణు స్మరణ ఎక్కువ లాభదాయకం.

విష్ణు సహస్రనామ పారాయణ, విష్ణు కీర్తనం, భాగవత పఠనం, దాని అంతర్ధృ మననం యిలాంటివి ఎక్కువ చేయటం మంచిది. విష్ణు ఆలయాలలో శివ స్మరణ, శివ ఆలయాలలో విష్ణు స్మరణ చేయటం మంచిది.

ఈ సందేశానంతరం అగ్నిలో నుంచి వచ్చిన లింగాలను భక్తులందరికీ శ్రీ స్వామిజీ చూపించారు.

పులస్త్యుడు

మనం ఏదైనా పనిని సాధించితిరాల్సిందే అని తీవ్ర నిష్ఠతో కృషిచేయడం ప్రారంభించామంటే కామక్రోధాలను జయించాలి. కామక్రోధాలంటే ఏమిటో అనుకోకండి. మన లక్ష్యం కాకుండా వేరే పని మీదకి లేదా వస్తువు మీదకి కోరిక మళ్లించడం దాని పేరే కామం. మన సాధనకు ఎవరో అడ్డంపడుతున్నారనుకుని పోట్లాడుకుదిగితే అదే క్రోధం. మహర్షులు తపస్సాధన చేసేటప్పుడు గూడ ఈ రెండు విఘ్నాలుగా వస్తూనే వుంటాయి. వీటిలో కామాన్ని జయించిన మహాత్ములు కూడా క్రోధాన్ని జయించడం కష్టమై బోల్తాపడుతూ వుంటారు. ఇందుకు పులస్త్యుబ్రహ్మ కథే మంచి ఉదాహరణ.

పులస్త్య మహర్షి బ్రహ్మదేవుని యొక్క మానస పుత్రులలో ఒకడు. ఈయన మేరు పర్వతం దగ్గర తృణబిందువు అనే మహర్షి యొక్క ఆశ్రమానికి సమీపంలో తపస్సు చేసుకుంటూ వుండేవాడు. తృణబిందు మహర్షికి ఒక కూతురుండేది. ఆమె, కొంతమంది యితర దేవతా కన్యలు కలిసి అట పాటలతో నానా గల్లంతు చేస్తుండేవారు. వాళ్లు యిటు తిరిగి, అటు తిరిగి క్రమంగా పులస్త్య ఆశ్రమ ప్రాంతంలో కూడా ఆటపాటలు సాగించారు. దానివల్ల పులస్త్య మహర్షికి చాలా తపోభంగముగా వుండేది.

అయిన చాలాకాలం ఓర్చుకున్నాడుగానీ ఒకరోజున కోపం పట్టలేక "మీరంతా యిక్కడి నుంచి వెళ్లిపోండి! పోకుండా నా కనుచూపులో ఎవరు పడితే వారి కన్యాత్వం చెడిపోతుంది. జాగ్రత్త" అని గట్టిగా శపించాడు. ఆ శాపం విన్న ఆడపిల్లలంతా

తయపడి పారిపోయారు. కానీ ఆ నమయానికి దూరంలో వున్న త్కణిందు మహర్షి కుమార్తె మాత్రం ఆ శాపం మాట తెలియక ఎప్పటిలాగే పులస్త్యశ్రమ ప్రాంతంలో తిరగపొగింది. ఆమె పులస్త్యుని కంటపడ్డది. తక్షణమే ఆమెకు గర్భధారణ జరిగిపోయింది.

ఈ అనూహిత పరిణామానికి ఆ కన్య చాలా బెంటేలు పడిపోయింది. ఇలా జరగటానికి కారణం ఏమిటో తెలియలేదు. ఎవరితో చెప్పుకోవాలి? ఏమని చెప్పుకోవాలి? ఎవరు నమ్ముతారు? అనలు తన తండ్రి తనను బ్రతుకనిస్తాడా? అని యిలా పరిపరి విధాలుగా మధనపడుతూ ఆ పిల్ల మెల్లిగా తండ్రి ఆశ్రమానికి చేరింది. ఎప్పుడూ చలాకీగా వుండే కూతురు యిలా విచారంగా వుండటం, ఆమె నడక అదోమాదిరిగా వుండటం గమనించిన తండ్రి దివ్యదృష్టితో ఏమిటా? అని చూశాడు. పులస్త్యమహర్షి శాపం తన కూతురికి ఎంత శిక్షవేసిందో అర్థమైంది. అందులో ఆమె తప్పేమీ లేదని స్పష్టమైంది. అందువల్ల ఆయన కూతుర్ని మెల్లిగా ఓదార్చి ధైర్యం చెప్పాడు.

తరువాత త్కణిందు మహర్షి పులస్త్య మహర్షిని తన ఆశ్రమానికి పిలిపించి, ఆయన శాపంవల్ల జరిగిన ప్రమాదమేమిటో వివరించాడు.

ఇలా జరుగుతుందనిగాని, జరగాలనికానీ పులస్త్యుడు ఊహించలేదు. తానప్పటికే కామాన్ని జయించాడు. కానీ, క్రోధం యిలాంటి ప్రమాదం తెచ్చిపెట్టింది. తపశ్శక్తి పెరిగినకొద్దీ పరులకు ఉపకారం జరగాలేగాని, యిలా ఉపద్రవం జరుగరాదు. ఇలా ఆలోచించుకుంటూ పులస్త్యుడు పశ్చాత్తాప పడసాగాడు.

ఏ పాపమూ ఎరుగని తన కూతురికి జరిగిన ఈ అవకారానికి

పరిష్కారంగా ఆమెను వివాహం చేసుకోమని తృణబిందుమహర్షి పులస్త్య మహర్షిని కోరాడు. ఆయన అంగీకరించాడు. కామస్పర్శ లేని యీ పవిత్ర గర్భానికి ఫలితంగా జనించినవాడే అపరబ్రహ్మ యని ప్రసిద్ధికెక్కిన విశ్రవోముని.

పులస్త్య మహర్షికి అప్పటికే ఒక వివాహం అయింది. కర్ణమ ప్రజాపతి కూతురు హవిర్భువు ఆయన భార్య. కోపం ఆయన సంసారాన్ని రెట్టింపు చేసింది.

కనుక, బాలచారికలూ! అంతటి గొప్పవారే క్రోధానికిలోనై యిబ్బందులలో పడ్డారంటే, మనపోటి సామాన్యులం కోపం విషయంలో ఎంత జాగ్రత్తగా వుండాలో అర్థమవుతోంది కదూ!

ఆధునిక విజ్ఞానము - వేదాంతము

(సత్యాన్వేషణ మానవ స్వభావం. అలాటి మన మహర్షులు సత్యాన్వేషణలో తమ లోలోపలికి తవ్వకుంటూ వెళ్ళారు. శాశ్వత సత్యాన్ని దర్శించారు. ఈనాటి మానవుడు సత్యాన్వేషణలో తనను పదలి, తన చుట్టూ వున్న ప్రపంచాన్ని వింగడించుకొంటూ పోతున్నాడు. అయినా సరే మహర్షులు దర్శించిన సనాతన సత్యానికే చేరువౌతున్నాడు. ఈ సత్యాన్ని నిరూపించడానికే భక్తిమూలం యీ శిరీకను దారావాహికగా నిర్వహిస్తున్నాం.) (గత సంచిక తరువాయి)

చైతన్యం ఎక్కడ వుంది ?

మానవ శరీరంలో చైతన్యానికి స్థానం ఏది? అనే ప్రశ్న మూర్ఖరో ఫిజియోలాజిస్టులను ఎంతో కాలంగా వేధిస్తున్నది. ఈ

ప్రశ్నపై 20 సంవత్సరాలు పరిశోధన చేసిన “వైల్డర్ ఫెన్ఫీల్డ్” (Wilder fenfield) చైతన్యమనేది మానవ మస్తిష్కంలో వుండే పదార్థం కాదని నిర్ణయించాడు. ఆయన మనస్సు, మస్తిష్కము (Mind & Brain) ఒకటి అనుకోవడం పొరపాటుని కూడా నిరూపించాడు. నోబుల్ బహుమతి విజేత ఆయన జంతు శాస్త్రవేత్త జార్జివాల్డ్ (George Wald) పై సిద్ధాంతాలను పూర్తిగా బలపరచడమే కాకుండా, ప్రాచ్య వేదాంతమే తనకు మార్గం చూపించిందని, చైతన్యం మానవ మస్తిష్కంలో కాక సర్వత్ర వ్యాపించి వుండటమే సత్యమని ప్రకటించాడు. న్యూరోబయాలజిస్టు జాన్ యన్ ఎక్లెస్ (John Eccles) పై మార్గాననే యింకా పరిశోధనలు చేసి, చైతన్యం మానవ మస్తిష్కానికి అతీతమైన అంశంగా వుంటూ మానవ మస్తిష్కం ద్వారా పనిచేస్తూ వుంటుందని నిరూపించాడు.

చైతన్యం విశ్వవ్యాపి అని, చీమ దగ్గరనుంచి బ్రహ్మ వరకూ అందరి జీవులలోనూ ఒకే చైతన్యం వ్యాపించి వుందని చెబుతున్న ఉపనిషత్ సిద్ధాంతానికి యింతకన్నా యెక్కువ వైజ్ఞానిక నిరూపణ కావాలా మనకు?

★ ముగింపు :

సత్యాన్ని విభిన్న మార్గాలలో అన్వేషణ చేసిన విజ్ఞాన శాస్త్రమూ, వేదాంత శాస్త్రమూ పర్యవసానంలో ఎలా ఏకీభవిస్తూ వచ్చాయో మనం యీ వ్యాసంలో అడుగడుగునా గమనించుకుంటూ వచ్చాము. ఇప్పటికీ వందేళ్ళకు వెనుక విజ్ఞాన శాస్త్రం యిలాంటి సత్యాల గురించి కలలనా కనకముందు శ్రీ వివేకానందస్వామి పైనున్న యీ దశలోనే పురోగమిస్తుందని జోష్యం చెప్పారు.

“ప్రాచీన మహర్షులు తమ అంతఃత్మాలలోనికి తప్పుకుంటూ పోయి పోయి యే సత్యాలను దర్శించారో అవే సత్యాలను ఈనాటి భౌతిక శాస్త్రవేత్తలు తమ విహారంగ ప్రపంచాన్ని త్రవ్వకుంటూ పోయి పోయి అందుకుంటారు ” అని శ్రీ వివేకానందులు అనాడే ప్రవచించారు. అది సత్యమని, సత్యాన్వేషణ చిత్తశుద్ధితో చేస్తే ఎవరినైనాసరే ఒకే గమ్యానికి తీసుకువెళుతుందని యీనాటి భౌతిక విజ్ఞానశాస్త్రం మనకు నిరూపిస్తోంది.

విజ్ఞానశాస్త్రం ఎంత పెరిగినా ప్రపంచంలో అర్థంగానిది యింకా చాలా వుంది. వేదాంత శాస్త్రంతో విజ్ఞాన శాస్త్రాన్ని సమన్వయించుకొని ముందుకు సాగితే అటు బాంబుల వంటి దుప్పరిణామాలకు చోటు వుండదు. అందుకనే శ్రీ వివేకానందుడు పాశ్చాత్యవిజ్ఞానము, ప్రాశ్చ్యవేదాంతము అత్మలో సమన్వయించిన మానవుడే ఆదర్శ మానవుడు కాగలడని ప్రవచించారు.

గురుదేవులు శ్రీ గణపతి నచ్చిదానంద స్వామిజీ కూడా తాము చేసే హోమాది సమస్త వైదిక ప్రక్రియలను సైన్సుపరంగా సమన్వయించి, వేదపరంగా అచరించి చూపిస్తున్నారు. సత్యాన్వేషణకు ఆశగల వతి జీవి ఈనాడు పయనించ వలసిన మార్గమిదే!

శ్రీమతి & శ్రీ వి.ఎస్.ఆర్.కె ప్రసాద్ గారి పుత్రుల

చి॥ సా॥ వాణి తో

చి॥ గోపాల్

వివాహము 31-1-96 రాత్రి 12:50 కి హైదరాబాదులో జరిగినది

వీరిపై శ్రీ గురుదేవుల కృప వర్షించు గాక

౨.....సమాధానం

* గుడికి ఎందుకు వెళ్ళాలి ?

• వెనుకటి ప్రశ్నలో పూజ గురించి చాలా చెప్పుకున్నాం. కాని చెప్పుకోవలసినవి చాలా వదిలేశాం కూడా.

పూజకు సమాజానికి గల సంబంధాన్ని మనం ప్రస్తావించుకొన్నాం. దానిని బట్టి సమాజంగానే పూజ వ్యక్తిగతము, సామాజికము అని రెండు రకాలుగా వుంటుందని తేలికగానే ఊహించవచ్చు. వ్యక్తిగత పూజలో ఏకాంతం ప్రధానం. కాని, వ్యక్తిగత పూజలో చేసే ఉపచారాలకు విస్తారం వుండదు.

భగవంతుడ్ని ముల్లోకాల చక్రవర్తిగా, మహా శక్తిరాశియైన ఒక మూర్తిగా ఊహించుకొని ఆరాధించడమే పూజ. ఇందులో ఆయనకు యిందుమించు మనిషి వంటి ఆకారమే వుంటుంది. కాని, ఆయన మనకంటే సర్వోన్నతుడు అనే గ్రహింపు కలిగేందు కోసం ఆ ఆకారంలో, కొన్ని విశేషాలుంటాయి. ఉదాహరణకు మూడవ కన్ను, వాలుగు చేతులు, శేషతల్పం యిలాంటివి.

ఇలాంటి మహత్తర మూర్తికి అర్చన చేయాలి. అర్చనలో 2 భాగాలున్నాయి. ఒకటి మన అవసరాలన్నీ ఆయన అవసరాలుగా భావించి సమర్పించడం. అభిషేకం, వస్త్రం, నైవేద్యం యిలాంటివి అన్నీ ఈ కోవకు చెందినవి. రెండవభాగం ఆయనలోని మహత్తర గుణాలను మనం భావనజేసి మనలో రంగరించుకోవటం. సహస్ర నామార్చనలోని గుణగణాలు, హారతి, మంత్రపుష్పాలు వంటివి యీ కోవకు చెందుతాయి.

వ్యక్తిగత పూజలో ఈ రెండు అంశాలు గూడా స్వల్ప స్థాయిలోనే జరుగుతాయి తప్ప ఆ ముల్లోకాల పృథువుకు రేఖా

మాత్రంగా అయినా సరిపోయే స్థాయిలో వుండవు. అందుకే సామాజికమైన, సామూహికమైన బహిరంగ పూజ అనివార్యం అవుతుంది.

అందుకే గుడి.

అంతేకాక వ్యక్తిలో ఉద్బుద్ధమయ్యే క్రమశిక్షణ, ప్రశాంతి సమాజంలో సమానంగా వ్యాపించాలి. అందుకోసం గూడా గుడి అవసరం.

గుడిలో అందరి సామూహిక శక్తి కలుస్తుంది. అందువల్ల పెద్దయెత్తున మేళనాళాలతో, అన్నపు రాశులతో, గజాశ్వ సేవలతో అర్చన సాగుతుంది. ఇది యిలా జరగాలంటే సమాజంలోని ప్రతి ఒక్కరు యీ సేవలో తప్పక పాలుపంచుకోవాలి. అందుకే పూర్వకాలంలో మధ్యాహ్నం గుడిలో నైవేద్యం జరిగి, ఆ జీగంట పూరంతా మారుమ్రోగితేగాని గృహస్థులు భోజనం చేయరాదనే నియమం వుండేది. ప్రతివారి కన్నా గుడి మీద వుండాలనేదే దీని భావం.

వ్యక్తిగత పూజలో, వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలకై పుట్టే శక్తి గుడి పూజలో సమూహ శక్తితో మేళవింపు పొందుతుంది. ఏ పన్నైనా సరే సామూహికంగా చేస్తే ఒక నూతన శక్తిని పుట్టిస్తుంది. ఏ కార్మికుడికి ఆ కార్మికుడు యింటి దగ్గర కూర్చుని "జిందాబాద్" అనుకుంటే ఉద్యమశక్తి జనించదు. కలిసి ప్రదర్శనజేస్తే ప్రచండ ఉద్యమం ఉద్భవిస్తుంది. మంత్రశక్తి, పూజాశక్తి కూడా సమూహంలో నూతనశక్తిని ప్రభవంప చేస్తాయి. అది సరాసరి సమాజానికి ఉపయోగపడుతుంది.

అందుకే సమాజంలో ప్రతివారు గుడికి వెళ్ళి తీరాలి.

అయితే ఒక విశేషముంది. పూజలో వ్యక్తిగతపూజ, సమాజగత పూజ (గుడిపూజ) రెండూ ముఖ్యమే. వ్యక్తిగతపూజ మార్పు

వక్తిలో ఏకాగ్రతను పెంచుతుంది. ఇది అతని పురోభివృద్ధికి సాక్షాత్తుగానూ, తద్వారా సమాజ ప్రగతికి పరోక్షంగానూ ఉపయోగిస్తుంది. గుడిలో పూజ సమాజానికి ప్రకాశిని, వికాసాన్ని కలిగిస్తుంది. ఇది వ్యక్తి యొక్క వ్యక్తిగత పురోభివృద్ధికి పరోక్షంగా సహకరిస్తుంది. అందువల్ల ప్రతివ్యక్తి 2 రకాల పూజలు ఆచరించాలి.

వేదాంత పాఠములు

(గత సంచిక తరువాయి)

11 వ పాఠము

10 వ పాఠంలో బుద్ధికి జాగ్రదవస్థ కలిగే విధానాన్ని, అది ఆత్మ మీద ఆరోపణ చేయబడే విధానాన్ని కూడా మనం పరిశీలించాం. ఈ జాగ్రదవస్థ ఎంత కాలం వుంటుంది? ఈ ప్రశ్నకు నమాదానాన్ని నాల్గవ పాఠంలోనే చెప్పుకొన్నాం. ఏమని చెప్పుకొన్నామంటే, మూడు అవస్థలు కూడా మన పూర్వ కర్మకు ఫలితంగానే వస్తాయని చెప్పుకొన్నాం. అంటే జాగ్రదవస్థను పొందటానికి కావలసిన కర్మ పున్నంతవరకూ ఆ అవస్థ ఉంటుంది. ఆ కర్మ తీరిపోగానే బుద్ధి వేరొక అవస్థలోకి వెళ్లిపోతుంది.

జాగ్రదవస్థకు కారణమైన కర్మ ముగింపుకు వచ్చి, ఇక స్వప్నావస్థకు కారణమైన కర్మ తన ఫలితాలను అందించే సమయం వచ్చేసరికి, బుద్ధి జాగ్రదవస్థలో తాను చూసిన వివిధ రూపాలు గల బాహ్య వస్తువుల సంస్థారాన్ని పొంది, ఆ సంస్థార బలంవల్ల ఆయా వస్తువులు ఎదురుగుండా లేకుండానే ఆ వస్తువులు చూసే ద్రిష్టగాను, అట్టి ద్రిష్టచే చూడబడే వస్తువులుగాను, రెండు రకాలుగా కూడా తనే మారిపోతుంది.

ఇది సాధ్యమా?

ఒక పూలబుట్ట పుండనుకోండి. దాంట్లో ఎప్పుడూ పూలనే పెడతాము. ఈ అలవాటు సంస్కారంగా మనలో నాటుకుపోతుంది. అందుచేత ఆ బుట్టలో పూలు లేని పమయంలో కూడా పూలబుట్ట మనకు వెనువెంటనే పూలను గుర్తుచేస్తుంది. అంటే పూలు లేకపోయినా పూల సంస్కారాన్ని మనలో కల్గిస్తోందన్నమాట. ఇదే విధంగా మన బుద్ధి గూడా అత్మ యొక్క సాన్నిధ్యంలో ఆవిర్య చేత, కాలం చేత, పూర్వకర్మ చేత ప్రేరేపింపబడుతుంది. అందువల్ల కేవల సంస్కార బలంవల్లే జానే వస్తువుగా (విషయంగా) భాసిస్తుంది. అంటే బుద్ధి దృశ్యంగా మారిపోతుందన్నమాట. ఇదే స్వప్నావస్థ. అంటే ఈ అవస్థలో ఇంద్రియాలు పనిచేయకుండానే మనకు దృశ్యాలు కనిపిస్తాయన్నమాట.

ఈ బుద్ధి ప్రక్కనే అత్మ వుంది. అత్మ యొక్క వెలుగు బుద్ధిలో ప్రతిఫలిస్తోంది. ఈ సన్నివేశం నిశ్చలంగా వున్న చెరువులో చంద్రుడు ప్రతిఫలించినట్లు వుంటుంది. కొంతసేపయ్యాక గాలివచ్చి నీరు కదిలి, అలలు ఏర్పడితే చూడేవారికి చెరువులో వున్న చంద్రుడే చలించిపోతున్నాడనిపిస్తుంది. అదేవిధంగా అత్మ ప్రతిబింబించి వున్న బుద్ధిలో స్వప్నావస్థ అనే కదలిక వచ్చేసరికి ఆ అవస్థ అత్మకే కలిగినట్లు భ్రాంతి కలుగుతుంది. నిజానికి చంద్రునికి ఏవిధమైన కదలికలూ లేనట్లే అత్మకు ఏరకమైన అవస్థలూ లేవు. బుద్ధికి కలిగిన స్వప్నావస్థను అత్మకే కలిగినట్లుగా మనం భ్రమిస్తున్నామన్నమాట.

ఇలా స్వప్నావస్థ ఎంతసేపు వుంటుంది? యీ ప్రశ్నకు సమాధానం ఈ పాఠంలోనే మనం చెప్పుకొన్నాం. స్వప్నావస్థకు

కావలసిన కర్మ పున్నంతవరకూ వుంటుంది. ఆ కర్మ అయిపోయేసరికి వేరొక అవస్థలోకి పెళ్ళిపోతుంది.

ఇక సుషుప్తి అవస్థ రావటానికి కావలసిన కర్మ సమకూరేటప్పటికి బుద్ధి పరిస్థితి మరో రకంగా మారిపోతుంది. ఆ బుద్ధి అప్పటికే జాగ్రదవస్థలోని దృశ్యాల అనుభవం వల్లా, స్వప్నావస్థలోని సంస్కారాల అనుభవంవల్లా అలిసిపోయి, ఆ రెండింటినీ వదిలిపెట్టి, అజ్ఞానంలో లయించిపోయి, తనకు వేరే రూపమే లేనట్లు అయిపోతుంది. ఇదే సుషుప్తి అవస్థ.

గమనించవలసిన విషయ మేమంటే సుషుప్తి అవస్థలో బుద్ధి తనకు వేరే రూపమే లేనిదానిలాగా అయిపోతుండే తప్ప నిజంగా దానిరూపం అంతరించిపోదు. అప్పుడు బుద్ధియొక్క పరిస్థితి యెలా వుంటుందంటే మట్టిపిత్తులో మట్టిచెట్టు లాగా అణిగిపోయివుండి, బయటకు ప్రకటన కాకుండా వుంటుంది. అలా పిత్తులా అణిగి వుంటుంది కనుకే మళ్ళీ కొంతసేపయినాక స్వప్నాన్ని తెచ్చే కర్మగానీ, జాగ్రత్తును తెచ్చే కర్మగానీ మొలకెత్తినప్పుడు ఆ బుద్ధి నిద్ర నుంచి లేచి స్వప్నాన్ని గానీ, జాగ్రత్తనుగానీ పొందుతోంది.

సుషుప్తి అవస్థలో బుద్ధి అజ్ఞానంలో మునిగిపోయింది కనుక దానిలో ప్రతిబింబించే ఆత్మ చైతన్యం కూడా అజ్ఞానంలోనే మునిగి పోతుంది. గమనించండి. ప్రతిబింబం మునిగిపోతుండేకాని అసలైన ప్రత్యగాత్మమునగదు. ఐనప్పటికీ ఆత్మ ప్రతిబింబం మునిగిపోవటం వల్లబుద్ధికిచెందిన సుషుప్తి అవస్థను ఆత్మకే అంటగట్టి, ఆత్మకే సుషుప్తి అవస్థ కలిగిందని లోకులు వ్యవహరిస్తూ వుంటారు. ఇదే అధ్యాస.

ఈ విధంగా 10, 11 పాఠాలలో చేసిన చర్చల వల్ల జాగ్రత్, స్వప్న, సుషుప్తి అనే మూడు అవస్థలు బుద్ధికే సంబంధించినవి అని స్పష్టంగా తేలుతోంది.

(సశేషం)

దివోదాస కథ

(17.2.96 మహావిప్రవాది నాటి అర్ధరాత్రి శ్రీస్వామిజీ అనుగ్రహించిన ఉపదేశం)

ప్రస్తుతం శ్వేత వరాహ కల్పం నడుస్తోంది. ఇంతకుముందు బ్రహ్మకల్పం నడిచే రోజుల్లో స్వామిభవ మన్వంతరంలో ఒకప్పుడు భూమండలం మొత్తంమీద గొప్ప అనావృష్టి, కరువు, కాటకాలు వ్యాపించాయి. నీరు లేకపోవటం వల్ల గ్రామాలు, పట్టణాలు అన్నీ పొడుబడి అడవులుగా మారిపోయి మానవజీవితం నానా భీభత్సం అయింది. ఈ ఉపద్రవాలన్నీ ఏ దేవతలుగానీ, ఏ దిక్పాలకులుగానీ నివారించలేకపోయారు.

అప్పుడు బ్రహ్మగారు స్వయంగా తాను కలుగజేసుకొని, ఈ సమయంలో తపోబల సంపన్నుడైన ఒక చక్రవర్తి పరిపాలన పుంజేగానీ, భూలోక పరిస్థితి బాగుపడదని నిర్ణయించారు. ఆ రోజుల్లో “రిపుంజయుడు” అనే క్షత్రియుడొకడు తీవ్రమైన తపోదీక్షలో ఉన్నాడు. ఆయనకు అపారమైన తపోబలం పేరుకొని వుంది. అది గమనించిన బ్రహ్మదేవుడు రిపుంజయుడి దగ్గరకు వెళ్లి ప్రస్తుత క్లిష్ట పరిస్థితులలో నీవు పృథ్వీ రాజ్య భారాన్ని వహించాలని ఆజ్ఞాపించాడు.

రిపుంజయుడు దోసిలి యొగ్గి నమస్కరించి యిలా అన్నాడు. “దేవా! నీ ఆజ్ఞ తీరస్కరించరానిది. కానీ, నాకు ఒక షరతు ఉన్నది. ప్రస్తుతం భూలోకమంతా అనేకమంది దేవతలతో, యక్షులతో, నాగులతో నిండిపోయి ఉంది. పీఠందరూ భూమిని వదలి వెళ్ళి పోతేగాని, నేను స్వతంత్రంగా రాజ్యపాలన చేసేందుకు వీలుండదు. కనుక మీరు వారందరినీ యిక్కడ నుంచి పంపించివేస్తే, నేను కాశీ పట్టణాన్ని రాజధానిగా చేసుకొని రాజ్యం చేస్తాను.”

నిజానికి ఆ సమయంలో రిపుంజయుడు పూర్తిగా తపస్సులో మునిగిపోయి వున్నాడు. అతనికి ఈ రాజ్యం మీదా, రాజ్య సుఖాల మీదా ఏ మాత్రమూ దృష్టిలేదు. అది తప్పిపోవాలనే ఆలోచనతోనే ఈ వింత షరతు పెట్టాడు. కానీ బ్రహ్మదేవుడు ఆ షరతుకు అంగీకరించి రిపుంజయుడిని ఒప్పించాడు. తరువాత బ్రహ్మదేవుడు కాశీలోని విశ్వేశ్వరుని దగ్గరకు వెళ్లి తన వాగ్దానం గురించి వివరించి, సమస్త పరివారంతోనూ కలసి కాశీవిశ్వేశ్వరుని కూడా భూమి నుంచి బయటకు పంపివేశాడు. రిపుంజయుడికి దివోదాసు అని క్రొత్త పేరుపెట్టి చక్రవర్తిని చేశాడు.

అంతకు క్రొద్ది కాలం కిందటే మందర పర్వతం, శివుడిని గూర్చి తపస్సు చేసి ఆయనను తనమీద నివాసం ఉండవలసిందిగా వరం కోరాడు. క్రొద్ది కాలం అలాగే వుంటానులే అని శివుడు వరం ఇచ్చాడు. ఈ వరాన్ని పూర్తిచేసే సమయం వచ్చిందని భావించి, కాశీవిశ్వేశ్వరుడు తన పరివారంతో కలసి నేత సముద్రంలో వున్న కుశద్వీపంలో గల మందర పర్వతానికి చేరాడు.

ఇక్కడ దివోదాసు కాశీ పట్టణాన్ని రాజధానిగా చేసుకొని, ధర్మబద్ధంగా రాజ్యం ప్సారంభించాడు. దేవతలు అందరినీ పంపివేసినా తన వంశానికి మూలపురుషుడైన సూర్యుడిని, సర్వ పూజ్యుడు గనుక అగ్నిహోతుడిని మాత్రం తన రాజ్యంలో ఉండనిచ్చాడు. తన యోగబలం వల్ల ఇతర దేవతల పాత్రలన్నీ తనే ధరించి, ప్రజలకు ఆయా ఫలాలను అందిస్తూ, ఆశ్చర్యకరంగా రాజ్యపాలన చేయసాగాడు. అతని పాలనలో ధర్మం నాల్గుపాదాలా సాగింది. ఇలా చాలా కాలం జరిగింది.

అగ్ని : క్రమంగా దేవతలకు అనూయ బయల్దేరింది. ఈ దివోదాసు వల్ల మనకు కాశీ వెళ్ళే యోగ్యత లేకుండా పోయిందిగదా! అని దేవతలంతా బాధపడసాగారు.

స్థాతుం పరిత్యజ్య చిరాయ కాశీం
 న పారయామో వయ మత్ర నూనం ।
 తేనాప్య పాయేన గురో బృహస్పతే
 కాశీం నయాస్మా న్నయ కోవిదోసి ॥

గురుదేవా! బృహస్పతీ! మేము కాశీ విడిచి చిరకాలం
 ఉండలేకుండా వున్నాము. ఏదైనా ఉపాయం చేసి మమ్మల్ని
 కాశీకి చేర్చు. నీవు నీతిలో నేర్పరివి కదా!

ఏదైనా ఉపాయం చేసి, తాము మళ్ళీ భూమిపైకి
 ప్రవేశించాలని, వారు ఆలోచించసాగారు. వారంతా బృహస్పతితో
 మంతనాలు చేసి, దివోదాసు రాజ్యంలో వున్న అగ్నిహోతృని
 దగ్గరకు వెళ్లి “నీవు ఏదోరకంగా దివోదాసుని యిబ్బందిపెట్టి,
 గర్వభంగం చేయవలసిందని” పేర్కొనేపించారు.

అగ్నిహోతృడు ఆలోచించి, వున్నట్టుండి తన స్వరూపాన్ని
 దివోదాసు రాజ్యంలోంచి ఉపసంహరించుకొన్నాడు. తక్షణమే అన్ని
 ఇళ్ళలోనూ మండుతున్న పొయ్యిలారిపోయాయి. ఉపాసనా
 అగ్నిహోత్రాలు చల్లబడ్డాయి. జనుల ఉదరాలలోని జీతరాగ్ని
 అణగారిపోయింది.

ఈ హలాత్ పరిణామానికి, బెంబేలుపడిన ప్రజలు సరాసరి
 దివోదాసు దగ్గరకు వెళ్లి యీ ఉదంతం గోడుగోడున చెప్పుకున్నారు.

దివోదాసుకు వెంటనే విషయం అర్థం అయింది. అతడు ఇలా
 అన్నాడు. “ప్రజలారా! ఇది దేవతల పగ. దేవతలనందరినీ
 పంపించివేసినా అగ్ని, సూర్యుడు మొదలైన వారి మీద గౌరవం
 చేత నేను కొందరు దేవతలను రాజ్యంలో వుండనిచ్చాను. నాకింత
 గౌరవం వున్నా, అగ్నిదేవుడు ఈనాడు తన అనూయను వ్యక్తం
 చేసుకొన్నాడు. ఇది దేవతల పన్నాగం. అయినా భయం లేదు.

నా తపశ్శక్తి వల్ల నేనే అగ్ని పదవిని, సూర్య పదవిని, ఇతర పదవులను కూడా నిర్వహించి మీకు కావలసిన సౌకర్యాలను కల్గిస్తాను. ఇంతవరకూ నా రాజ్యంలో మిగిలివున్న దేవతలుకూడా యిక వెళ్లిపోవుదురుగాక ”.

ఇలా క్రొత్త ప్రతిజ్ఞలు చేసిన దివోదాసు తానే అగ్ని స్వరూపం దాల్చి, యజ్ఞయాగాలలో హోమద్రవ్యాలను తానే స్వీకరించసాగాడు. తానే మేఘాల స్వరూపం స్వీకరించి, వాయు స్వరూపం గూడా స్వీకరించి సకాలంలో వర్షాలు కురిపించసాగాడు. ఆయా దేవతల రూపాలు తనే స్వీకరించి, ప్రజల అనుష్ఠానాలకు తగిన ఫలితాలను తానే అందించసాగాడు.

దివోదాసుడి యోగవిద్యా ప్రభావం దేవతలకే ఆశ్చర్యకరమైంది. క్రమంగా వారి కాశీ వియోగ దుఃఖం మాత్రం పెచ్చు పెరిగింది. దాంతో వారంతా మందరగిరికి వెళ్లి, అక్కడ పార్వతీదేవిని దర్శించి, ఆమెను అనేక విధాలుగా స్తోత్రం చేశారు.

పల్లవి : పాలయ శంకర దయితే

పరి

పాలయ సన్నుత చరితే

1. ధరణి ధర పర తనయే
స్మరహర సంగతి వినయే
సుర నికరార్చిత విజయే
పరిహృత సత ఫీ నిచయే॥

2. సృష్టి స్థితి హృతి కరణే
అష్ట విధాయత చరణే
సప్త తమోగుణ వరణే
శిష్ట సమూహోద్ధరణే॥

3. వేద సరోవర తమలే
నాదా కృతి రసి విమలే
వాద విదూరే సుకలే
స్వాదు తమా త్వం సకలే॥

4. కాశీ పట్టణ రసికే
కాశిత సత్పథ విభవే
ఈశానీ త్వం భువనే
నాశిత దుర్గతి కలిలే॥

5. త్వం విపులాక్షి విదితా
పూర్ణాంబా త్వం ముదితా
కాశీనాయక మిలితా
సచ్చిదానందా కలితా॥

ఇలా స్తోత్రం చేసి చేసి, ఎలాగైనా తమకు కూడా కాశీలో ప్రవేశం కలిగేటట్లు చూడమని, పొర్లిరించారు. అప్పుడు ఆ తల్లి వారి పొర్లిరనలను శ్రీ విశ్వేశ్వరునికి తెలియచేసింది. ఆయన యిలా అన్నారు. “ పార్వతీ! నిజానికి కాశీ వియోగాన్ని నేనే భరించ లేకుండా ఉన్నాను. (ఇంకా వుంది.....)

శ్రీమతి & శ్రీ తిరుమలశెట్టి భద్రం గారి పుత్రుల

చి||ల||సొ|| హేమమాలిని B.sc., (comp.) తో

చి|| నెహ్రూ రమేష్ M.sc., M.B.A కు

9-2-96 శుక్రవారం ఉదయం 11:19 గంటలకు తిరుమలలో

వివాహము జరిగినది

వీరిపై శ్రీ గురుదేవుల కృప వర్షించు గాక

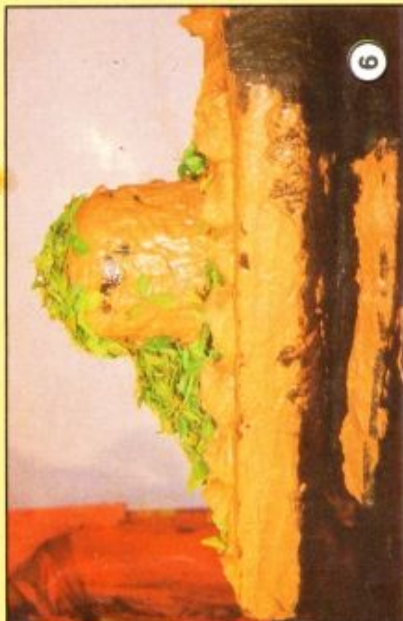
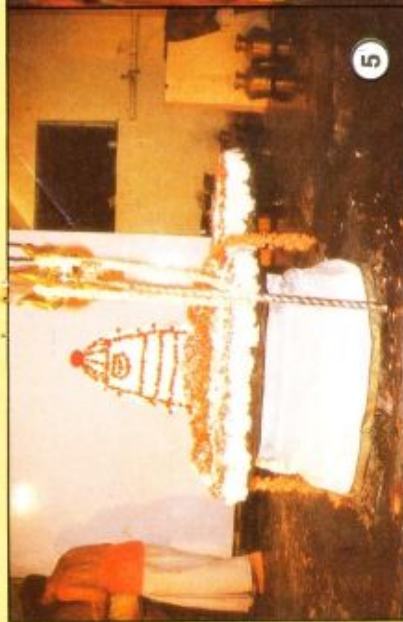
**Statement about ownership
and other particulars of
Bhakti Mala**

RULE IV

1 Place of publication	Mysore
2 Periodicity of publications	Monthly
3 Printer's name	K. V. Krishna Murthy
Whether Citizen of India	Yes
Address	Sri Ganapati Sachchidananda
Ashrama, Mysore-4
Publisher's name	Sri Bhakti Mala Trust (R)
By K V Krishna Murthy
Whether Citizen of India	Yes
Address	Sri Ganapati Sachchidananda
Ashrama, Mysore-4
5 Editor's name	Dr. A N Swarna Prasad
(Kannada & English)
K V Krishna Murthy (Telugu)
Whether Citizen of India	Yes
Address	Sri Ganapati Sachchidananda
Ashrama, Mysore-4
6 Name & Address
of Individuals Who own
the Newspaper	Sri Bhakti Mala
Trust (R)
S G S Ashrama, Mysore-4

I, K. V. Krishna Murthy, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

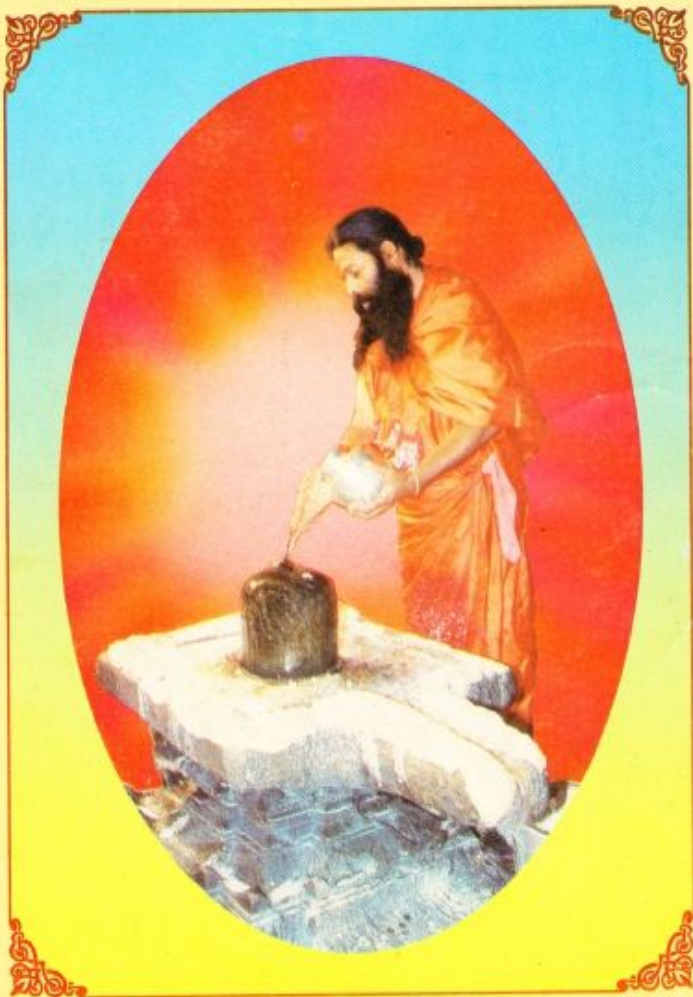
1. 3. 96 (Sd) K V Krishna Murthy
Mysore Signature of Publisher

MARCH -1996

Bhakti Mala Monthly

Regd. No.29690 / 76, KANNADA, KRNN.57, ENGLISH, KRNN.91, TELUGU : KRNN.74

Printed and published by K.V.Krishna Murthy For
Sri Bhakti Mala Trust, Mysore at Lakshmi Narasimha Mudrana